מש א מיי' פכ"ה מהל' אישות הל' ב טוש"ע

אה"ע סי קיו סעי' ה:

ב מיי׳ שם טוש״ע שם סעי׳ ו וסי׳ לט סעי׳ ד

:בהג״ה

ג מייי שם הלי ד

:ן טער ז. גב ד מייי פ״ב מהלי טומאת לרעת הל״ו

סמג עשין רלד:

גג ה מיי שם הל"ט: גד ו מיי פכ"ה מהלי אישות הל"ו סמג

עשיו מח טוש"ע אה"ע שם

תוספות רי"ד

אבל במומין שבגלוי אינו יכול לטעון. ואם יש מרחץ באותו עיר אף

. רמומיז שרסחר איוו יכול

בקרובותיה. פי׳ האב

בקרוברות כי האב צריך להביא ראיה אם בא לתבוע כתובה מן

האירוסין שתקנו חכמים

לבתולה מאתים מן הבעל שממאן לכונסה. ואם

. נכנסה לרשות הבעל שכבר

נשאת ורוצה להוציא

נשאונ ווזבה לחוביא בלא כתובה מפני מומין שבה הבעל צריך להביא

ראיה בעדים שעד שלא תתארס היו בה וחכ״א

ל) במומין שבסתר דהא

. ראה ונתפייס הוא: ואמרי׳

לא מייתי אב ראיה מהימן

. בעל. פי׳ דאמרי׳ הואיל

אם לאו העמד ממון על

. חזקתו מני ר"י הוא דאמר

. אימא סיפא נכנסה לרשות

הבעל הבעל צריך להביא

הבעל הבעל בון לחביא ראיה טעמא דמייתי הבעל ראיה הא לא מייתי ראיה

האב מהימן אתאן לר"ג דאמר היא נאמנת פי׳ בכל מידי דאית ליה לתובע

חזקה דגופא ולנתבע

חזקה דממונא פליגי ר

. ור"ג דר"י אזיל בתר חזקה

י רממונא והמע"ה. ור"ג

כדתנן בפ"ק הנושא את

. האשה וכו'. וה"נ במתני'

יחזקה דממונא לבעל בין

ברישא בין בסיפא ומ״ש דברישא האב צריך להביא ראיה ואי לא מייתי ראיה

בעל מהימן ובסיפא צריך הבעל להביא ראיה ואי לא

מייתי ראיה האשה נאמנת.

ואתא ר"א ואוקמה כתנאי

ותברא מי ששנה זו לא שנה זו רישא ר"י וה"ה

לנכנסה לרשות הבעל וסיפא ר"ג וה"ה לעודה

בבית אביה שאין לנו טעם

לחלק בין עודה בבית אביה לנכנסה לחופה. רבא

אמר כאן נמצאו כאן היו. פי כולה ר"ג היא ורישא

כאן נמצאו וכאן היו . דע"כ לא אמרינן דאשה

הספק במקומו של בעל

. רומיא דהנושא א״ה ולא

עומדת במקום הבעל י ודמיא לנכנסה לביתו

אבל במומיז שבגלוי אינו יכול למעוז יואם

יהא לא מייתי האב ראיה הבעל מהימן מני

אימא סיפא נכנסה לרשות הבעל הבעי

צריך להביא ראיה מעמא דמייתי הבעל

ראיה הא לא מייתי הבעל ראיה האב מהימן

לא תימא רבי יהושע לא אזיל בתר חזקה

דגופא כלל אלא כי לא אזיל ר' יהושע בתר

חזקה דגופא היכא דאיכא חזקה דממונא

אבל היכא דליכא חזקה דממוגא אזיל רבי

יהושע בתר חזקה דגופא דתניא סראם

בהרת קודם לשער לבן ממא אם שער לבן

קודם לבהרת מהור הספק ממא ור' יהושע

אומר ייכהה מאי כהה אמר רבה כהה מהור

רבא אמר רישא כאן נמצאו וכאן היו סיפא

נמי כאן נמצאו וכאן היו איתיביה אביי

נכנסה לרשות הבעל הבעל צריך להביא

א) לעיל יב:, ב) [ע' מוס' יבמות י: ד"ה ולימני], ג) [שבת לב: וש"נ], ד) [ל"ל

לתנון. כ) נויר סה: ע"ם

יט. נגעים פ"ד מי"ח,

ו ועי' תום' יבמות הי:

ד"ה וקמקוו ובסנהדרון פז: ד"ה ר' יהושע], 1) נ"י כ"י,

מ) [מזריע דנגעים פר' ב],ט) [לעיל יב:], י) [הביחו

הערוך בערך תבר א בביאור

היטב ע"ש], כ) [ל"ל רבה],

גליון הש"ם

, תום' ד"ה מי ששנה זו

ובו' משה דא"ב ובו'. ט' שבת לב ע"ב חוס' ד"ה תברא וע' יבמות י ע"ב

מד"ה וליחני

מוסף רש"י

. אם בהרת קדמה לשער

לבן טמא. דשער לבן מסימני טומאה וכגון שקדמתו בהרת, דכתיב

פון המו באות יהפן (ויקרא יג) והנה נהפן שער לבן בבהרת (נדה

יט. וכעי"ז ב"מ פו.). אם שער לבן קודם לבהרת טהור. לפי מה

שכתוב בתורה (ב"מ פו.).

ספק. אס זה קדס אס זה קדס (סנהדרין פז:). כהה טהור. כאילו כהה

הנגע דהוי מסימני טהרה

כשמשתנה הלובן לאחר הסגר (שם) הרי הוא כנגע

שכהה מראיתו בשבוע של

הסגר שהוא סימן טהרה

דכתיב והנה כהה הנגע

ונו׳. ובשם כ׳ משה הדרשו

שמעתי קיהה כלומר קיהה בדבר ונחלק עליו, וכן מלאתי בת"כ ר' יהושע

תוספות רי"ד (המשך)

של בעל אבל ברישא

לכן כבהרת (נדה

אבל במומין שבגלוי אין יכול למעון. מימה לרב דמוקי כולה אין יכול לטעון. דידע ונתפיים: גמ' הבעל מהימן. דאתר הואיל מתני׳ כנסה ונמלאו עליה נדרים בקידשה על תנאי מה שייך לחלק בין מומין שבסתר למומין שבגלוי הואיל והתנה על מנת שאין בה מומין ונראה לרשב"א דכשהתנה לא על מומין שבגלוי נחכוין עד שלא ארסתיך לא מפיה אנו חיין שתהא נאמנת אלא העמד ממון

דאותן ראה ונתפיים אלא על מומין שלא ראה נתכוין וכשיש נמי מרחץ באותה העיר אית לן למימר שלא התנה אלא על מומין שאין נבדקין על ידי מרחץ כגון ריח הפה ונכפה הקבוע לו זמן וקחי בין חרשות החב בין ארשות הבעל וה"ק אינו יכול לטעון אפי׳ הביא הבעל ראיה אינו מועיל לו כלוס: תברא. פירש י רבינו חננאל שבועה: מל ששנה זו לא שנה זו. °קשה דא״כ אמאי נקט ברישה עודה ברשות החב וסיפה נכנסה לרשות הבעל איפכא הוה ליה למיתני דהוה רישא רבותא טפי וסיפה רבותה טפי וחומר רשב"ה דדוקא נקט הכי דכי היכי דפליגי רישה וסיפה בפלוגתה דר"ג ורבי יהושע ה"נ פליגי בהכי דתנא דרישא סבר דדוקא עודה בבית אביה לריך להביא ראיה אבל נכנסה לרשות הבעל אין לריך להביא ראיה דאפילו יביא הבעל עדים דעד שלא נתארסה היו בה מומין הללו כיון שנשחה חזקה אין אדם שותה בכום אא"כ בודקו והאי ראה וניפיים הוא ותנא דסיפא סבר אע"ג דנכנסה לרשות הבעל ואיכא למימר חזקה אין אדם שותה בכום כו' כשהביא הבעל ראיה הוי מקחו מקח טעות דאין אדס מתפייס במומין: אבל היכא דליכא חוקה דממונא אזיל בתר חזקה דגופא. פירוש אע"ג דאיכא חוקה אחרת כנגד חוקת הגוף כי הכא דבלאו חוקת ממון יש חוקה אחרת דהעמידנה בחוקת פנויה דדוקה כי היכה חזקת ממון לה אלימא ליה חוקת הגוף כנגד חוקת ממון אבל היכא דליכא חזקת ממון אלימא ליה חוקת הגוף משאר חוקות דאי ליכא שום חזקה אחרת כנגדה

מכחישה וההיא נמי דמייתי איכא חזקה אחרת כנגדה כמו שאפרש הגוף: מפרק ממא. הקשה רבינו תם מ"ט דרבנן דאמרי טמא אמאי לא אולינן בתר חזקה דהא אמרינן בפ"ק דחולין (דף י:) מנא הא מילתא דאמור רבנן אוקי מילתא בתר חזקה ומייתי לה מקרא אומר ר"ת דהכא מיירי כשנזקק לטומאה שהיה בו נגע אחד שחין או מכוה קודם והיה מוחלט ממנו וקודם שנטהר נולד בו ספק ואחר שנטהר מן הראשון לא נשאר בו אלא ספק זה וכן משמע בשלהי נזיר (דף

ומיהו תימה לר"י דהיכי מלי למימר דאי לאו חזקת ממון דהכא הוה אזיל ר' יהושע בתר חזקת הגוף והא הוי חדא במקום תרתי דאית לן למימר העמידנה בחזקת פנויה וכי חימא אדרבה העמד אותה בחזקת שלימה והשתא הוא דנעשה מום הרי מום לפניך דכי האי גוונא חשבינן חרתי לריעותא גבי מקוה שנמדד ונמצא חסר דאמרי׳ כל טהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים טמאות משום דאיכא למימר העמד טמא על חזקתו ואימור לא טבל וכי תימא העמד מקוה על חזקתו ואימור לא חסר הרי חסר לפניך ונראה לרשב"א דחזקת פנויה לא חשיבא כלל חזקה לגבי חזקת

יש מרחץ באותה העיר אף מומין שבסתר אינו יכול למעון מפני שהוא בודקה בקרובותיו: גמ' מעמא דמייתי האב ראיה רבי יהושע היא ידאמר לא מפיה אנו חיין יאתאן לר"ג דאמר נאמנת א"ר אלעזר תברא יימי ששנה זו לא שנה זו אמר רבא יימי

מאי אתא לאשמועינן פשיטא דאזיל בתר חזקת הגוף כיון דאין דבר

ונחלק עליהם וטיהר יונחלק עליהם שנקהו ראיה שעד שלא תתארם היו בה מומין שיניו על אדם שאין משגיח לדבריו] אלו והיה מקחו מקח מעות עד שלא וכן מלאתי בת"כם ור' יהושע קיהה תתארם אין משתתארם לא ואמאי לימא טיהר. אלמא העמד הגוף על חזקתו כאן נמצאו וכאן היו א"ל משנתארסה משום ולא תטמאנו מספק: רבא אמר דאיכא למימר יחזקה אין אדם שותה רישה כהן נמלחו כהן היו. רבה בכום אא"כ בודקו והאי ראה וניפיים הוא מהדר לאוקמא כולה כרבן גמליאל אי הכי עד שלא תתארם נמי אלא דאוקמינן הלכתא כוותיה בפרק קמאש לעולם חזקה דגופה עדיף ורישה אמרינן חזקה אין אדם מיפיים במומין הכא נמי חזקה אין אדם מיפיים במומין אלא משנתארםה משום דאיכא תרתי חזקה העמר הגוף על חזקתו וחזקה אין אדם שותה בכום אא"כ בודקו והאי ראה וניפיים הוא מאי אמרת חזקה אין אדם מיפיים במומין הוי חדא

סה: ושם) דבנוקק לטומאה איירי והשתא מייתי שפיר דאזיל ר' יהושע בתר חזקה דגופא דהעמידנו בחזקת שלא היה בו נגע אע"ג דאיכא חזקה דהעמידנו בחזקת טומאה כנגדה וה"נ הוה אמרי׳ לעיל אי לאו חזקה דממונא וא"ת והיכי יליף מהתם דשאני התם דכתיב קרא

כדיליף בסוף נזיר מלטהרו או לטמאו דפתח בו הכתוב לטהרה תחילה וי"ל דמהתם גמרינן והא דלא אזיל רבי יהושע בתר חזקה

דגופא בראוה מדברת ומעוברת בפרק קמא (לפיל יג.) משום דמעלה עשו ביוחסין: ישיר דבן קודם לבהרת מהור. דריש מדכתיב שער לבן בבהרת משמע שהבהרת קדמה: אבור רבה קיהה ומיהר. רבינו תם גרים יי רבא מההיא דהשוכר את הפועלים (ב"מ

פו) בעובדה דרבה בר נחמני: דישא באן נמצאו כאן היו. ולה מלי למימר השתה העמד רשות ההב על חזקתו דהה היתרע

ליה שנמצאו ברשותו הילכך אזלינן בתר חזקת ממון והיא אומרת משארסתני נאנסתי התם נמצאת ריעותא ברשות הבעל שנשאה ולא מצא לה בחולים ולכך נאמנת לרבן גמליאל דלא איתרע חזקת רשות האב ואיירי בענין שיכול להיות שנאנסה תחת בעלה דאי

טעמא משום דכיון דבבית אביה נמלאו המומין איתרע חזקתיה דאב דאיכא למימר כאן היו קודם אירוסין ובפ"ק נמי פלוגתייהו בנכנסה לרשות הבעל היא ובה אמר רבן גמליאל דלא הורעה חזקת אביה בכך: משנחחרסה נח. חם הביח הבעל

וספק הוא אם הטעתו ואם לאו העמד ממון על חזקתו: מני רבי

יהושע היא דאמר. בפ"ק היא אומרת משארסתני נאנסתי והוא אומר

על חוחתו ולא אולינן בתר חוקה

דגופא לומר הואיל וספק בידינו על

שעת אירוסין מה היא העמד הגוף

על חזקתו של קודם לכן והרי נולדה

בתולה והכא נמי לא אמרינן העמד

הגוף על חזקתו ובלא מומין נולדה:

אתאן לרבן גמליאל דאמר. התם

היא נאמנת דחוקה דגופא עדיפא:

מברח. קשיח רישה לסיפה: מי

ששנה זו לא שנה זו. רישא לרבי

יהושע והוא הדין לנכנסה לרשות

הבעל וסיפה לרבן גמליאל וה״ה

לעודה בבית אביה שאין לנו טעם

לחלק בין עודה בבית אביה לנכנסה

לחופה: לא מימא רבי יהושע לא

אזיל בתר חוקה דגופא כלל. אפיי

במקום שאין חזקת ממון עומדת

נגדה להכחישה: היכא דאיכא חוקה

דממונה. עומדת לנגדה כי הכה:

טמא. דהכי כתיב קרא (ויקרא יג)

שער לבן בבהרת: רבי יהושע אומר

כהה. כדמפרש רבה: כהה טהור.

הרי הוא ככהה הנגע ממראהו שהוא

טהור. ומשם ר' משה הדרשן שמעתי

ורצי יהושע קיהה מאי קיהה אמר

רבה קיהה וטיהר כלומר קיהה בדבר

ראיה שראו בה מומין הללו משנתארסה והיא עודה בבית אביה לאו ראיה היא ואי טעמא משום כאן נמנאו כאן היו הרי בבית אביה נמלאו אלא על כרחך רישא וסיפא פליגי ואפילו באו לדין בעודה בבית אביה אית ליה לתנא דסיפא דהיא נאמנת: אמר ליה. לעולם רישא משום כאן נמלאו כאן היו הוא ומשנתארסה משום דאיכא תרתי והיכא שהביא עדים שראו בה מומין הללו משנתארסה בבית אביה משום הכי לאו ראיה היא דאיכא תרתי ליפות כחה חדא העמד הגוף על חזקתו ולא היו בה בשעת אירוסין שהכל הולך אחר אותה שעה. וא"ת הורעה החזקה הואיל וכאן נמלאו חזקה אין אדם שותה בכום אא"כ בודקו ואפי׳ כאן היו קודם קדושין זה שהכניסה לחופה וזו היא שתיית הכוס בידוע שבדקה ונודע לו וראה וניפיים:

של בעל אבל בוישא כיון דבמקום האשה נמצאו המומין אמרי׳ כאן נמצאו וכאן היו עד שתביא ראיה לדבריה. ואי קשיא היכי מצינן למימר . דאר"ג דהיכא שאינה נאמנת והא בראוה מעוברת שנמצא הספק באשה עצמה ואפ״ה אמר ר״ג דהיא נאמנת י״ל היכא אמרי כאן נמצאו חזקה דגופא ה"מ כי . קאי באפה דחזקה דממונא קא באבווייקווי בבורה דכאן נמצאו שבקיה לחזקה דגופא ואזלינן . בתר חזקה דממונא אבל בונו וווקה הממונא אבל היכא דלא קאי באפה חזקה דממונא אף על גב דכאן נמצא הספק אזלינן בתר חזקה דגופא:

> א) נראה דל"ל וחכמים אומרים דבמומיו שבגלוי אינו יכול לטעון דהא ראה ונתפיים

בענין שודאי לא נאנסה משנשאת אף על גב שנכנסה לרשות הבעל איתרע לה חוקת רשות האב הואיל דודאי ברשות אביה נאנסה: